

tig Samvirken imellem Konge og Folk under disse farefulde Forhold. Vi have troet, at det for vor nuværende Konge, for Folket, for os selv og endog for Udlændets Skyld var i sin Orden, at vi strax i Begyndelsen af denne Samling udtalte det, hvorpaa det efter vor Mening hovedsagelig maa komme an, dersom ellers Hans Majestæts Regjering skal være lykkelig og kraftig, være overeensstemmende i Aand og Sandhed med hans Folks Attraa, og derved være istand til at begrunde et Velvære i en saadan Grad, som det vil være muligt efter de Forhold, der omgive os og forestaae os. Vi have derfor ganske kort, og med den alvorlige Stemning, som vanstelig vil kunne fornægte sig hos nogen Danst i dette Dieblig, henvendt os til Hans Majestæt med den Forsikkring, at vi anerkjende den Maade, hvorpaa han allerede ved Aabningen af nærværende Session har stillet sig til det danske Folks Repræsentation, og med Udtalelsen af den Overbeviisning, at det danske Folk af ganske Hjerte vil kunne støtte ham, naar hans Regjerings Politikk virkeligt vil arbejde hen til national Uafhængighed og til det, der efter vor Overbeviisning staaer i den allerinderligste Forbindelse dermed, Gjenoprejsningen som Rigslov af Frederik den 7des Grundlov, som den overveieende store Deel af det danske Folk har lært at elske og knytte sine Forhaabninger til, og som vi i sin Tid, jeg kunde næsten sige paa Tro og Love, opgave for en Forsatning, der allerede ved sin Tilbliven ikke tilfredsstillede ret Mange af os, og som nu, som jeg haaber, for den store Fleerhed har viist sig at være i høi Grad mangelfuld og at staae tilbage for Grundloven af 1849. — Jeg skal indskrænke mig til disse faa Ord, idet jeg anbefaler til det ærede Thing det af 4 Medlemmer i Forbindelse med mig indbragte Adresseforslag.

Indenrigsministeren: I Overeensstemmelse med, hvad jeg har tilladt mig at sige i Folkethinget, skal jeg ogsaa give mig den Ære for det høie Landsting, paa Regjeringens Vegne, at gjøre en kort Bemærkning. Det foreliggende Forslag til en Adresse berører jo, forsaavidt det hentyder til en Gjenindførelse af Grundloven af 5te Juni 1849 i dens oprindelige Ind-

hold og Omfang, en Sag af den allerstørste Bigtighed og Betydning, som derfor ogsaa vil forbre den alvorligste Overveielse og Behandling. Hans Majestæts Regjering anseer det imidlertid for sit Bedkommende for ubetimeligt for nærværende Tid at indlade sig paa en Forhandling derom. Det turde ogsaa være klart, at adskillige Bestemmelser i denne Grundlov nu ikke kunne, i usorandret Stikkelse, sættes i Kraft, fordi de enten ikke mere passe til Forholdene eller ikke mere have den Betydning, som da de bleve optagne i den. Der turde derfor, efter det, der allerede nu foreligger, ikke kunne blive Spørgsmaal om en Gjenindførelse af Grundloven af 5te Juni 1849, i dens oprindelige Indhold og Omfang; men, som jeg allerede har tilladt mig at sige, Hans Majestæts Regjering kan ikke ansee det for rigtigt, nu at indlade sig paa en yderligere Forhandling om denne Sag eller for sit Bedkommende nu at binde sig ved Udtalelser, som muligen maatte kunne præjudicere den Frihed, hvormed Sagen bør kunne behandles fra begge Sider, naar den rette Tid dertil kommer.

Lehmann: Naar jeg har udbedt mig Ordet for at tale imod at indgive en Adresse af det Indhold, som her er foreslaaet, da er det paa ingen Maade for i den Henseende at følge en Mode. Jeg skal bemærke, at jeg i den Tid, jeg har været Medlem af Rigsdagen og Rigsraadet, baade har været i det Tilfælde at understøtte og at fraraade Indgivelsen af Adresser. Jeg troer, at det ligesaa lidt bør være en Modesag eller Noget, hvorom man har en forudfattet Mening, at indgive en Adresse som ikke at indgive en Adresse, men at det i ethvert Tilfælde kommer an paa, om man har noget Bestemt, som man vil have sagt, og hvortil dette findes at være den rette Form. Nu kan jeg paa ingen Maade nægte, at dette ogsaa kan paaberabes for nærværende Adresse, den er paa ingen Maade uden Indhold; men det, jeg vilde sige, var kun, at man i Almindelighed hverken kan sige, at der bør indgives en Adresse, eller at der ikke bør indgives en Adresse, thi det kommer an paa Omstændighederne. Naar det nu af den ærede Forslagsstiller særlig er fremhævet, hvad og-